

mesačník Evanjelickej cirkvi metodistickej

Ohnisko

november 2009 - roč. XVIII (XIX)

Uistenie o víťazstve Zjavenie Jána

„Tomu, kto víťazí, dám jesť z dreva života,
ktoré je prostred raja Božieho.”

„Tomu, kto víťazí, neuškodí druhá smrť.”

„Tomu, kto víťazí, dám jesť zo skrytej manny a dám mu
biely kamienok...”

„Tomu, kto víťazí, tomu dám moc nad pohanmi”

„Ten, kto víťazí, bude odiaty bielym rúchom a nevytriem
jeho meno z knihy života ...”

„Toho, kto víťazí, učiním stĺpom v chráme svojho Boha
....”

„Tomu, kto víťazí, dám sedieť so sebou na svojom tróne
....”

Tieto zaslúbenia nájdeme v listoch siedmim zborom. Sú písané kresťanom a je dôležité si všimnúť, že večný život získajú len tí, ktorí víťazia. Nielen že zvíťazili (raz), ale žijú život víťazstva neprestajne. Kresťania v týchto zboroch robili mnohé dobré veci, ale tiež prežívali skúšky. Pán Ježiš povedal: „Na svete budete mať súženie, ale dúfajte, ja som premohol svet.” Keď Pán Ježiš chodil po tejto zemi, prežíval tiež pokušenia a víťazil nad nimi (Mt 4,1-11). My dnes nie sme výnimkou. Pokušenia prichádzajú v rôznych podobách a intenzite. Niektoré trvajú minútu, iné roky. Ich zoznam je naozaj dlhý a pestrý. Ale vďaka Bohu, že nás v tom nenechal samotných. V 1Kor 10,13 nachádzame UISTENIE O VÍŤAZSTVE.

„Iba ľudské pokušenie vás zachvátilo, nijaké iné. Ale Boh je

verný, ktorý vás nedá pokušat nad vašu možnosť, ale spôsobí s pokušením aj východ z neho, aby ste mohli zniesť.”

1/ Boh je verný

Písmo nás učí, že aj keď sme my neverní (Bohu), On zostáva verný. V žiadnom pokušení nie sme sami. On nikdy neujde, neskryje sa, ani nás neopúšťa. Vždy sa na neho môžeme a vlastne musíme spofaľnúť, lebo len s Ním môžeme víťaziť.

2/ Nedá nás pokušat nad našu možnosť

Koľkokrát sme už počuli alebo dokonca povedali: „To sa už nedá vydržať.” „Tak toto už je príliš veľa”. To však nie je v súlade s Písmom. Boh na nás nikdy nenaloží bremeno, ktoré by sme nezvládli. Každú skúšku musíme vidieť ako zvláduteľnú. Možno sa zdá príliš veľká, ale Boh nás uistuje, že nie je nad našu možnosť.

3/ Spôsobí s pokušením aj východisko z neho, aby sme ho vládali zniesť.

Práve vtedy, keď prichádza pokušenie, Boh už má riešenie. My ho pravdepodobne ešte nevidíme, ale to neznamená, že tu nie je. Všemohúci Boh pripravil východisko a na nás je, aby sme mu dôverovali a prosili Ho, aby nám to východisko zjavil.

Som presvedčený, že všetci túžime v živote po víťazstve. Premeňme a obnovme teda našu myseľ podľa Božieho Slova. Pokušenia prídu, ale Boh je verný svojmu Slovu. Už nikdy nehovorme, že je to príliš ťažké, ale radšej povedzme, že Boh je väčší ako táto skúška a my zvíťazíme, pretože ten, ktorý je v nás, je väčší ako ten, ktorý je vo svete.

Ján Tagaj

Fotografie z pastorálky

Evanjelizácia pod Božím vedením

Kapitola 3 - 2. časť

Ktokoľvek

Nevedel som nájsť kľúče od minibusu. Bola tma a lialo. Partia mladých chlapcov začínala byť nervózna. Otvoril som zadné dvere a vpustil ich dnu. Počas mládeže sa správali celkom slušne, ale teraz boli plní energie. Bol čas ísť domov. Viezli sme sa zo zboru v Hackney vo víre londýnskej premávky.

Cesta späť do Deptfordu nebola jednoduchá. Zdalo sa, že moji pasažieri chcú, aby sme na ňu spomínali. Hýbali minibusom zo strany na stranu, strúhali šialené grimasy zo zadného okna a spievali oplzlé pesničky najhlasnejšie ako vedeli. Čoskoro som stratil trpezlivosť a pohrozil som im: buď okamžite zavrú ústa alebo môžu ísť pešo! Šli sme cez Rotherhithský tunel a po tmavých londýnskych uliciach. Keď sme prišli ku kostolu v Deptforde, kde som pracoval, vydýchol som si.

Keď som vypúšťal svojich pasažierov von z auta, dvere kostola sa rozleteli a zavalitý kostolník kričal: „Máte veľký problém!“ povedal nám. „Ak nebudete späť v Hackney do pol hodiny, máte na krku políciu.“

Mladí hlasno zabrblali na znak nesúhlasu. Otočil som auto späť do Hackney. Na skupinu padalo šero a všetci stíchli.

Walter, kazateľ z Hackney, nás privítal vo dverách kostola. „Pozrite, chlapci,“ vysvetľoval. „Stratila sa peňaženka a ten starý pán je veľmi rozrušený, lebo tam mal peniaze a dokumenty. Dobré, žart je žart. Vráťte ju a nemusí z toho vzniknúť problém.“

Zavládlo neľahké ticho. Chlapci sa na seba pozerali, keď sa snažili rozhodnúť, či niečo povedať alebo zostať ticho. Ticho pretrvávalo ešte niekoľko minút, potom jeden z nich povedal: „Je na pánskej toalete – tretia splachovacia nádoba. Nič sme tým nemysleli.“

Walter sa šiel pozrieť a o pár minút sa vrátil s peňaženkou, z ktorej kvapkala voda. Chlapci sa ospravedlnili, aj keď len tak napoly a Walter sa na nás radostne usmial.

Keď skupina znova nasadala do minibusu, vrátil som sa a ospravedlnil. Cítil som sa zodpovedný a naozaj otrávený. Možno som mal mládežnícky klub zatvoriť – všetko to vyzeralo ako nezmyselné mrhanie časom.

Walter sa na mňa ešte raz pozrel a so smiechom sa otočil. „Prečo prosím ťa takto vyzeráš? Toto nie je nič! Keby si videl, v akých maléroch som sa neraz ocitol ja. Častokrát počas mojej služby som sa zaoberal stíhaním zle vychovaných detí na kostolnej pôde. Ale o tom toto všetko je. V okamihu, keď sa prestaneme starať o deti ako sú tieto, môžeme to rovno vzdať.“ Vedel som, že má pravdu a počas dlhých rokov svojej služby, keď som bol v najhorších situáciách, som spomínal na jeho radu. Nie je ľahké starať sa o mladých, ktorí poškodzujú cirkevnú pôdu, ktorí uprednostňujú palicu pred upozornením, ktorí zmiznú vždy, keď potrebujete ich pomoc. Pripadá mi smutné, keď počúvam o vedúcich mládeže alebo o cirkvi, ktorí už to s mla-

dými ľuďmi vzdali. Odvrátili sa a stratili príležitosti na evanjelizáciu a svedectvo. Len nedávno som počul, že kvôli jednému rozbitému zrkadlu zatvorili celý klub. Staršovstvo rozhodlo, že už viac nie sú vítaní na cirkevnej pôde, pretože „toho príliš veľa rozbili, nezaplatili dostatočne a správali sa nevhodne.“ Zatvorili dvere dôležitej príležitosti na evanjelizáciu riadenú Bohom.

Buďme realisti. Všetci poznáme ľudí, s ktorými je ťažké vychádzať. Môžu mať len iné záujmy ako my, alebo vidieť veci úplne odlišne. Niekedy, keď takým ľuďom otvoríme dvere, je ťažké tváriť sa, že sme radi, že ich vidíme. Prichádza pokúšenie ospravedlniť sa a čo najrýchlejšie sa ich zbaviť. Môže byť ťažké povedať: „Kohokoľvek pošleš, Pane, budem ho mať rád a budem mu svedčiť.“ On nás môže poslať svedčiť aj tým, čo nás hlboko zranili, dokonca do našich životov priniesli strach. Ale Ježiš učil, že máme milovať svojich nepriateľov a modliť sa za tých, ktorí nám ubližujú.

Lebo ak milujete tých, ktorí aj vás milujú, aká vám za to odmena? Či nerobia to isté aj colníci? A ak pozdravujete len svojich bratov, čo zvláštne robíte? Či nerobia to isté aj pohania?

Ananiáš bol muž, ktorý bol ochotný podať ruku a odpustiť bez ohľadu na to, čo to bude stáť. Boh mu prikázal žiť v Damasku a svedčiť tam. Jedného dňa počul, že do mesta prichádza nepriateľ cirkvi, Saul z Tarzu. Tento hrdý Žid prichádzal zničiť cirkev a uvrhnúť všetkých kresťanov do väzenia. Strašná predstava!

Potom Ananiáš počul Božie volanie, aby šiel svedčiť Saulovi. Mohlo to vyzeráť, že žiada priveľa – veď samotné stretnutie so Saulom mohlo stáť Ananiáša život. Možno by bolo múdrejšie ukryť sa, kým Saul neopustí mesto. Ale Ananiáš poslúchol a šiel do domu, kde bol Saul. Keď vošiel, museli sa mu podlomiť kolena! Prvé slová, ktoré povedal, boli: „Brat Saul“. Bol ochotný opustiť svoju horkosť a strach a prísť k osobe, ktorá ho najväčším ohrozovala.

Saul veľmi potreboval Ananiášov súcit. Na jeho ceste do Damasku zažil netradičné stretnutie s Pánom, počas ktorého oslepol. Premýšľal, bol zmätený, nachádzal sa v neutrálnom priestore medzi presvedčením a obrátením. Nakoniec sa Saul stal kresťanom. Dal sa pokrstiť a bol premenovaný na Pavla a vykročil do budúcnosti, v ktorej sa stal najväčším misionárom, akého kedy cirkev poznala – to všetko preto, že sa Ananiáš zaujímal o svojho nepriateľa!

Evanjelizácia riadená Bohom je o tom, že chceme svedčiť tým, s ktorými ťažko vychádzame, tým, čo nám krivdili, aj tým, voči ktorým sme mali predsudky. Pred rokmi som sa zúčastnil kurzu zameraného na uvedomenie si rasizmu, kde som videl ľudí, ktorí odmietali pripustiť, že sú rasisti a nakoniec si priznali svoje predsudky. Naše predsudky sú často skryté pod

maskou slušnosti. Ježiš dokázal vidieť pod túto masku. Stretával sa s vyvrheli svojjej generácie a vyzeralo to, že sa stará skôr o spoločnosťou zahrnutých ľudí. V čomkoľvek tkvie náš predsudok, môžeme si byť istí, že Pán nás zvykne posilať práve k ľuďom, ktorých by sme radšej nevideli!

Lebo hoci som aj slobodný od všetkých, dal som sa do služby všetkým, aby som čím viac ľudí získal... všetkým bol som všetko, aby som aspoň niektorých priviedol k spaseniu.

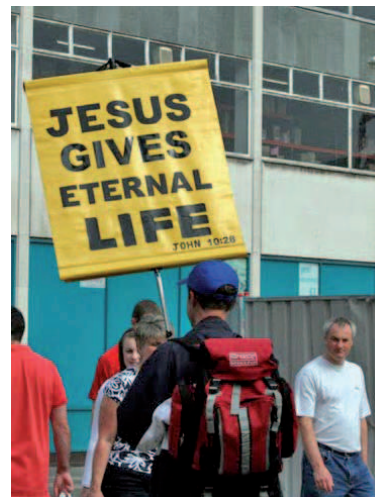
Pre Pavla nebolo ľahké zaujať takýto postoj. Narodil sa ako Žid z kmeňa Benjamín, vyučil ho Gamaliel, známy doktor židovského práva; ba čo viac, farizej, člen židovskej elity. Mal všetko zo židovskej kultúry, z ktorej pochádzal. Pre niekoho s takýmto spoločenským zázemím nebolo mysliteľné, stykať sa s ľuďmi inej rasy, alebo ich milovať a slúžiť im ako otrok! Pavel bol vždy hotový zvestovať Krista. Musel sa zbaviť pocitu nadradenosti a ísť za ľuďmi tam, kde žili.

Plná poslušnosť Kristovi vedie k ozajstnému úspechu vo svedčení. Evanjelizácia riadená Bohom znamená byť k dispozícii v každom čase, na každom mieste a komukoľvek, odstraňovať hranice nášho zvestovania, tak „aby sme aspoň niektorých priviedli k spaseniu.“ Je rozdiel medzi evanjelistom a predavačom slovníkov, medzi kresťanom, ktorý zdieľa lásku Božiu a poisťovacím agentom, ktorý predáva poisťné zmluvy.

Podieľame sa na Božej práci a jej výsledky môžu byť posúdené len vo večnosti. Ak chceme byť v evanjelizácii efektívni, musíme sa celým srdcom oddať láske a vôli nášho nebeského Otca. Ak nie sme plne k dispozícii, nemôžeme plne participovať na plnení zámeru zvrchovaného Boha. Nepovedali sme: „Kdekoľvek, kedykoľvek, komukoľvek.“

Odkazy z Biblie: Lk 9,23-24; Sk 8,4-8,26-39; Jon 3,5-10; Mt 5,46-47; Sk 9,1-19; 1K 9,19,22.

Pokračovanie v budúcom čísle

Rob Frost (autor knihy *Evanjelizácia v treťom tisícročí*, z ktorej je vyššie uvedený úryvok) je známy metodistický evanjelista a spisovateľ z Veľkej Británie. Boh cez neho ovplyvnil životy mnohých ľudí, ktorí sa obrátili a prijali Pána Ježiša. Chceme uverejňovať časti z jeho knihy, v ktorej je veľa praktických skúseností.

Začiatok práce ženy, ktorá ešte aj dnes zvestuje Božie Slovo 2. časť

Sestra Zuzana Sedláčková spomína

Dohovorili sme sa, že sa budeme u nás stretávať na spoločné čítanie Biblie a na modlitby. Chlapci pozývali spolužiakov zo svojich tried a ja som pozývala kamarátky a spolužiačky z mojej triedy. Dve veľké izby, ktoré spájali kridlové dvere, boli preplnené. Pokiaľ stačili stoličky, sedeli sme na nich, alebo ako sardinky natlačení na zemi. Slúžili sme si navzájom. Každý z nás sa chcel zdieľať, pretože naše srdce bolo preplnené. Aby sa nás čo najviac mohlo zúčastniť na kázaní Božieho Slova, natiahli sme budík na desať minút. Po desiatich minútach mohol pokračovať ďalší. Keď sa vystriedalo 4 - 5 osôb, pokračovali sme v modlitbách.

Jedna sestra vlastnila gitaru. Vedela na nej hrať asi tri akordy. Týmto dokázala sprevádzať každú pieseň.

Naša skupinka rástla a pomaly začala byť v našom meste známa. Prichádzali k nám aj rodičia niektorých detí. Nevedeli pochopiť, aká zmena v takom krátkom čase sa s ich deťmi stala. To všetko pripisovali tomu tajnému krúžku mládeže v Kapitulskej ulici. Časom sme poznávali, že v našom meste nie sme len my sami veriaci, ako sme sa domnievali, ale bola tu tiež malá skupinka veriacich z Kresťanských zborov (Darbisti), ktorí sa pravidelne každú nedeľu schádzali v jednej rodine. Bolo to asi 8 - 10 starých ľudí. Namiesto toho, aby našu prácu podopreli, snažili sa mladých ľudí pritiahnuť do svojho obecnstva, pretože tvrdili, že vedenie patrí do rúk bratov, a nie sestry. Žena musí v zhromaždení so šatkou na hlave mlčať.

Pán nás však i proti tomuto útoku zachoval a naša skupinka ďalej rástla.

V neďalekej dedine na Šajbe žila veriaca žena so svojou vydatou dcérou. Muž tejto dcéry bol opilec, ktorý takmer nevychádzal z krčmy. Bil svoju ženu aj svokra, z čoho obe ženy boli nešťastné.

Dozvedeli sa o našom krúžku a pozvali nás k sebe, či by náhodou Boh skrze našu skupinku neprehovoril k tomuto mužovi.

„Pozvali by sme aj susedov z dediny, nech tiež počujú Božie Slovo“, presviedčali nás.

Nemuseli nás moc súriť. Dohovorili sme sa na určitý deň - na víkend.

Cestu sme si nasmerovali krížom cez lesy. Naraz sa nebo zatiahlo. Bola tma ako vo vreci a spustil sa nemilosrdný lejak. Pretože nebolo vidieť ani na krok, pochytili sme sa za ruky, aby sa nikto z nás nestrať. Okolo nás sa križovali blesky a vzápätí trieskali hromy. Len blesky nám osvetľovali krajinu, aby sme mohli pochodovať k cieľu. Niektorí rozprávali, ako pri takej búrke išiel Luther so svojím priateľom a toho priateľa zasiahol blesk a bol na mieste mŕtvy. V srdci sme sa modlili a prosili o ochranu.

Konečne sme prišli k cieľu. Boli sme celkom premočení. Ani suchá nitka na nás neostala. Pršať už prestalo. Pred domom na lavičke sedel gazda. Pri jeho nohách bystrým zrakom pozoroval nových návštevníkov strážny pes.

„Ktože to k nám prichádza v tomto nečase! Ani psa nehodno pustiť von, a tu celá skupina mladých ľudí! No poďte ďalej do chalupy!“

V chalupe bolo teplo. Oheň v kachliach plápolal a za chvíľu viseli naše mokré šaty nad kachľami. My sme sa zatiaľ prezliekli do častí krojov sestier.

Gazda bol ako omámený. Ani do krčmy sa už nevracal. Bol zvedavý, aká to sila hnala v tomto nečase týchto mladých ľudí, aby im rozprávali o Božej láske k človeku, o Božom Synovi Pánovi Ježišovi, a o zmysle života.

Sestry prerobili chalupu na malú modlitebňu. Do kuchyne a izby naukladali lavice a onedlho sa už ľudia z dediny schádzali na večernú pobožnosť. Ani gazda nechýbal. Sedel v zádu v kúte - neďaleko dverí.

Po krátkom úvodnom slove začali sme spievať na Božiu chválu, Eva so svojou rozladenou gitarou nás s tromi akordmi sprevádzala. Potom sme čítali z Božieho Slova a poukázali sme na to, že Boh nie je

teória, ale živý Boh a koná dnes rovnako, ako za dávnych čias. Rozprávali sme o svojich skúsenostiach s Pánom, o vypočutí modlitieb, o víťazstve, ktoré nám Pán Ježiš dal nad rôznymi vášňami hriechu. Osobné svedectvo mladých veľmi zaujalo prítomných. Všetci so záujmom počúvali.

Ako posledná som k nim prehovorila ja na text z ep. Rímskym 6,23: „Mzdou hriechu je smrť, darom Božej milosti je večný život v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.“

Nakoniec som vyzvala: Kto je pripravený vyznať svoj hriech a prosiť za odpustenie a celý svoj život vydať Pánu Ježišovi? Niekoľkí z prítomných zdvihli svoje ruky. Chcela som sa s nimi modliť modlitbu odovzdania, keď nás prerušil domáci pán. Pred všetkými prišiel do prostriedku izby, padol pred svojou ženou na kolená a v plači ju prosil o odpustenie. Dlhو vyznával svoje hriechy, ktoré úprimne ľutoval.

„Marka, žena moja, odpusť mi. Vidím, že celý svoj život som žil v hriechu. Bil som teba i mamu, z krčmy som takmer nevychádzal. Modli sa za mňa, aby aj mne Boh odpustil.“

Potom sa obrátil ku svojej svokre a v slzách ju tiež prosil o odpustenie. Uisťoval všetkých, že od tej chvíle chce začať nový život s Ježišom.

Tento muž bol prvý, ktorý sa s nami pomodlil modlitbu odovzdania.

Pretože ho všetci poznali, nezostalo jediné oko suché. Žena aj svokra ho objali a ďakujúc Bohu, modlili sa za neho.

K týmto modlitbám sa pripojilo ešte niekoľko prítomných žien, ktoré odovzdali svoje srdce Pánu Ježišovi.

Od toho večera už nikto nevidel bývalého opilca v krčme. Zvest o obrátení tohto opilca sa rýchlo rozniesla po celej dedine i po neďalekom okolí. Keď sme sa nasledujúce ráno vracali cez niektoré dediny domov, prekvapilo nás, že nás priatelia zastavujú a vypytujú sa na priebeh tejto večernej pobožnosti. Chceli vedieť, čo sa toho bezcitného bitkára tak dotklo, že sa aj rozplakal a v modlitbe prosil o odpustenie. „To sa tak dotýka ľudí Duch Boží,“ odpovedali sme, „pretože Boh nemá záľubu v smrti hriešneho človeka, nechce, aby ľudia vo svojej nevedomosti zahynuli, ale ku poznaniu pravdy prišli a boli zachránení.“

Cestou sme sa modlili a ďakovali Pánovi, že sa nám táto prvá evanjelizácia podarila. (dokončenie v budúcom čísle).

pripravila Tonka

BLAHOŽELANIE K JUBILEU

Sestry **Luběna Hroncová** (26.10.) a **Mária Žemberyová** (25.11.) sa dožili 60 rokov, taktiež 30. októbra sestra **Elena (Eka) Ondráčková** 50 rokov. Všetkým sestrám zo zboru Bratislava-mesto blahoželáme.

Krásnych 70 rokov sa dožili aj sestry **Zuzana Krišková** (1.11.) a **Katarína Melišková** (14.11.) zo zboru Sládkovičovo (Sereď). Blahoželáme.

Všetky sestry pozdravujeme slovom: *Aká nesmierna je tvoja доброта, Hospodin! Uchoval si ju pre tých, čo sa ťa boja. Preukázal si ju tým, čo sa zjavne utiekajú k tebe. Ž 31,20*

Tvoje meno budem pripomínať všetkým pokoleniam. Preto ťa národy budú oslavovať na večné veky. Ž 45,18

Proti prúdu?!

Niekedy naozaj nie je ľahké žiť život kresťana. Je to každodenná výzva, rozhodnutie ísť, ako sa hovorí „proti prúdu“. Ísť proti prúdu je celkom pekným vyobrazením určitej skutočnosti, v ktorej sa nachádza každý kresťan. Keď si tento obraz predstavíme, uvidíme v ňom minimálne dva dôležité prvky – vodu a ryby. Jedny plávajú s prúdom a druhé proti nemu. I keď je to dosť namáhavé, predsa len ryby sú na to prispôbené. Niekedy mi tento obraz pripadá príliš romantický. Všet čo... plávať proti prúdu. Pohyb je zdravý! Božie slovo však ponúka trochu iný, intenzívnejší obraz: „Budete vhození medzi vlkov“. To už, teda aspoň mne, minimálne naháňa hrôzu, a znie to o čosi menej romanticky. Mnoho krát plávame životom a myslíme si, ako nám ten kresťanský život ide. Plávanie je šport, ktorý môžeme robiť jednotlivo len tak rekreačne. Šport zvaný „vhození medzi vlkami“ znie už trochu náročnejšie. Boh nás vyzýva, aby sme svietili, aby sme žili medzi ľuďmi a prinášali im svetlo. To je obvyčajne veľmi náročné. Častokrát nás môžu vysmievať, podceňovať nás, neprijímať nás, ale to nás nemá odradiť od toho byť tým, čím máme byť... soľou, svetlom. To neznamená každú vetu zakončiť slovom „amen“, alebo do každej vyslovenej vety vložiť meno Ježiš. Tvoje postoje, jednanie, tvoje slová, tvoje omyly, tvoje odpúšťanie a Božia láska donúti tvojich priateľov, spolužiakov k zvedavosti. Žime tak, aby sa nás naše okolie pýtalo! Z vlastnej skúsenosti viem, že keď sa ľudia sami začnú pýtať, budú aj počúvať. Je krásne plávať proti prúdu, ale je dobré, keď plávame oproti ostatným rybám a niekde na okraji „vody“. Máme byť tými, čo prinášajú zmenu. Možno nezmeníme celý svet, ale môžeme zmeniť život jedného a viac ľudí v našom okolí. Prajem požehnané plávanie ☺.

Pablo Absolon

TIMOTHY CENTRUM ORGANIZUJE

Workshop pre zvukárov

13. - 15. 11. 2009

Ranč Kráľova Lehota

Takmer každé, priemerne veľké kresťanské spoločenstvo má zvukovú aparatúru a zvukárov, ale mnohí prešli len minimálnym alebo žiadnym odborným školením. Tento tréning má pomôcť zvýšiť kvalitu ozvučovania v spoločenstvách a na kresťanských akciách. Vyučovanie bude prebiehať rôznymi metódami (vyučovacie hodiny, skupinové diskusie, praktické semináre) a víkend je naplánovaný aj ako praktický workshop a „koncert“ (so skupinou Intention).

STRÁNKA PRE MLÁDEŽ

Workshop pre spevákov

20. - 22. 11. 2009

Ranč Kráľova Lehota

Je určený spevákom a budúcim spevákom, slúžiacim v kresťanských skupinách a spoločenstvách. Tréning obsahuje praktické vyučovania a hlasové cvičenia, osobné zdieľania a kázanie vyučujúcich o pevných základoch v službe. Tréning má pomôcť spevákom stáť na biblických základoch a takto byť pomocou pre miestne spoločenstvo a jeho vedúcich. Témy napr: Práca s mikrofónom, Koho vybrať do tímu? Vzťahy v skupine atď.

Vyučujú: Iveta Viskupová, František Biroš, Marian Lipovský.

www.campfest.sk

Autor:	horúčava, dusné teplo	1	pero na ozdobné písmo	značka kozmetiky	Dedičstvo od Hospodina (tajnička).					
Schweizer. Stiftung für Alpine Forschung					Pomôcky: ylo, Leim, Ralik, Seda	pokiaľ (rus.)	Odvoz a likvidácia odpadu	2	francúzske mesto	malá juhoamer. opica
upútava					všeobecná predstava spievali (bás.)					
býv. jednot. obchod v Bratislave				glazúra						
				čuv						
rozrývaj			nehroma-dil							
			bod v džude							
poľské žen. meno (Angela)							streľba na pohyb. sa cieľ tráv			
Pomôcky: rat, poka, Aniela, malpa	použí podperu					1000 kg				
	mesto na Považí					slovenský matematik				
patriaci Ivovi					hnev (expr.) Kornélia (dom.)				na iné miesto	úzka doska
liniment (skr.)				neprebral sa						
				popevok						
ad acta			oblička (čes.)							
			glej (nem.)							
pozývala							sud (angl.) súostrov. v Mikronézii			
ženské meno (22. 12.)						Romana (dom.) značka obkladačiek				
Pomôcky: Evian, vat, ato, Aso, ipon, lap	Mária (dom.) sever. parah. kopytník				potkan (angl.) umelý násyp				lesklý náter	druh slona
na toto miesto				dediny (nár.) kontra-bas						
osobné zámeno			zeleno-hnedá farba (voj. unifor.)					hlinik		
EČV Bratislava			zvázok listov papiera					knockaut		

RISKOVAŤ ŽIVOT PRE BIBLIU

3. časť – záver

Biblia v každom jazyku

Tisíce ľudí po celom svete riskujú prenasledovanie a dokonca smrť, aby preložili Bibliu do domorodých jazykov a rozviesli ju medzi skupinky ľudí, žijúcich na odľahlých miestach. V roku 2007 boli v Turecku v tlačiarňach Biblií zavraždení traja pracovníci, jedným z nich bol nemecký misionár, ktorý sa s rodinou do Turecka presťahoval. Podľa správy Wycliffe International je na svete 4712 jazykov. Celá Biblia alebo jej časť sa už prekladá do 2426 z týchto jazykov. Čiže zostáva 2286 jazykov, do ktorých treba Bibliu ešte preložiť. Domorodý obyvateľ dokáže Novú zmluvu preložiť do desiatich jazykov. Preklad do jazykov, pre ktoré je najprv potrebné vytvoriť abecedu, môže trvať 30 rokov a dlhšie, najmä ak nik v miestnom kmeni neovláda žiadny iný jazyk.

Ale ostáva nemenným faktom, že prekladatelia konajú impozantnú prácu. Wycliffská vízia 2025 je mať buď časť Biblie preloženej alebo mať aspoň začiatky preklad do jedného z týchto jazykov do roku 2025. „Boh nám aj naďalej dovoľuje zúčastňovať sa na najväčšom urýchlení prekladania Biblie, aké kedy svet uzrel,” hovorí John Waters, generálny riaditeľ Wycliffe International. „Máme rozbehnuté nové projekty v 539 jazykových oblastiach, ktoré by mohli potenciálne vplývať na 160 miliónov ľudí.” Hovorí, že Wycliffe má nádej, že kladením väčšieho dôrazu na partnerstvo s národnými prekladateľmi dosiahne svoju Víziu 2025 – zabezpečiť Bibliu pre každého.

Krajiny s najsilnejším prenasledovaním kresťanov

-
1. Severná Kórea	11. Eritrea
2. Saudská Arábia	12. Somálsko
3. Irán	13. Turkmenistan
4. Maledívy	14. Komory
5. Bhután	15. Pakistan
6. Jemen	16. Katar
7. Afganistan	17. Vietnam
8. Laos	18. Čečensko
9. Uzbekistan	19. Egypt
10. Čína	20. Zanzibar

Severná Kórea drží desaťtisíce kresťanov medzi 200 000 zatvorenými v pracovných táboroch pre politických väzňov. Je to najizolovanejšia a najviac utláčaná krajina na svete, ale správy naznačujú, že podzemná cirkev naďalej rastie.

Saudská Arábia vyžaduje, aby všetci jej občania boli moslimi. Dokonca aj cudzí štátni občania, ktorí tu pracovali, boli uväznení a vypovedaní z krajiny za tiché praktizovanie svojej viery.

Laos a Vietnam tvrdo prenasledujú kresťanov a často si nachádzajú zámienky na násilné zatváranie zborov. Mnoho ľudí z vietnamských kmeňov zabili.

Irán zosilnel prenasledovanie kresťanov a rastie počet ľudí, zatýkaných a zadržovaných bez procesu.

Turkménsko a Maledívy sú moslimské krajiny, Bhután je budhistický, ale všetky tri stavajú náboženské menšiny mimo zákon.

V Mjanmarsku, ďalšej budhistickej krajine, vidí skorumpovaná a utláčaná vláda v kresťanoch ľahkú korisť pri sledovaní svojich zámerov.

Čína sa stále pokúša (ale neúspešne) o kontrolu nad úžasným rastom cirkvi.

Pastieri podľa Božieho srdca

Z poverenia nášho superintendenta som sa zúčastnil seminára s pastormi Ulfo Ekmannom, z ktorého vám poskytujem svoj skrátený zápis. Seminár pre pastory sa uskutočnil 19. septembra 2009 v rámci konferencie *Obnova cirkvi v našich časoch*, usporiadanej platformou Kresťania v meste v BA.

Úvodný text:

SZ Jer 3,15 – je to zaslúbenie o dobrých pastieroch podľa Božieho srdca.

NZ Ef 4, 8-11 ...dal ľuďom dary... a dal jedných za apoštolov....pastierov a učiteľov.

Pastier je Božím darom. Nemôže sa ním však urobiť sám. Aby bol pastier dobrý, musí hľadať Božie srdce. Nesmie slúžiť vo vlastnej sile, so sebeckými motívami, politicky, či oportunisticky. Ježiš opisuje vodcovstvo ako službu (Mt 24,25). Vodca musí mať dobrý vzťah k Bohu aj k služiakom. Skôr ako začneme niečo robiť, musíme poznať, kto sme. Z toho sa odvíja hodnota človeka.

Požiadavky od Pána Ježiša sú:

- 1) vernosť – stabilita (keď sa darí, aj keď nie)
- 2) múdrosť – opatrnosť. Takého sluha Pán povýši – ustanoví nad čeladou.

Ježiš sám je toho príkladom. On vládol aj slúžil.

Vodca (pastier) musí prežiť vnútorné oslobodenie – aby neslúžil zo sebeckých ambícií, aby netúžil po moci a úspechu, aby nebol egoista alebo diktátor.

Úspech. Toto slovo sa dnes často používa vo svete, ale aj v cirkvi. V biblickom pohľade ho môžeme nazvať „plodnosť”. Ježiš hovorí o úspechu ako o nesení ovocia (J 15,16). Boží záujem o úspech pre človeka vidíme už pri stvorení (chodiť s Bohom, vládnuť, plodnosť). Hriech síce tieto plány narušil, ale pri znovuzrození ich Boh v srdci človeka obnovuje.

Potrebuje sa učiť od zborov, ktoré rastú. Sú charakteristické silnou vierou v Boha (s ľahkosťou svedčia o Pánovi). Na ich zhromaždeniach je dominantná atmosféra očakávania, túžby po Bohu. Cirkev dnes má sklon byť centrom zábavy (postmoderný človek).

Pastieri/vodcovia sú zodpovední za pokrm pre stádo. Potrebujú poznať stádo a jeho stav. Čo dávať, ako a kedy. Dobrým príkladom budovania cirkvi je Nehemiáš. Kapitoly 1-6 hovoria o obnove Jeruzalema. Všetko začalo v Nehemiášovom srdci. To isté platí aj pre nás. Pastor nemôže robiť niečo ako „reakciu”, alebo opakovať po niekom, či za každú cenu presadzovať určité metódy.

Rast cirkvi je v Božom srdci, preto vodcovia majú mať nasledujúce kvality:

- a) čisté srdce, pokorné (zlomené) – túžbu počúvať Pána
- b) odovzdanosť, zasvätenie (zavreté zadné vrátka)
- c) učiteľ zdravé doktríny (učenie, zjavenie, prax)
- d) silný v Duchu Svätom a pomazaní (nielen na bohoslužbách, ale aj v osobnom živote)
- e) musia trénovať, cvičiť (vzťahy s inými, staršími služobníkmi; nechať sa formovať)
- f) láskavo slúžiť ľuďom (Ježiš bol ľútosťou pohnutý k zástupcom)
- g) smelosť v svedectve a službe
- h) mať jasnú víziu od Boha (zjavenie), nie iba po niekom opakovať
- i) rozpočet (viera aj realita)
- j) vyvážená administratíva (spolupracovníci)
- k) jednota v tíme

Celé poslanstvo sa nieslo v duchu povzbudení pre pastory, ocenenia ich práce a dôležitosti. Podľa Ekmana sa v evanjelických či letničných/charizmatických kruhoch viac oceňuje misionár, ale aj pastor má rovnakú dôležitosť.

Luboš Tagaj

Týždeň bez pokašiteľa

Pán Boh nám dovolil byť po rokoch v Južných Čechách, kde má naša cirkev rekreačné stredisko s kaplnkou. Na premietaných fotografiách br. Milana Kochana sme si mohli pripomenúť aj 70. roky minulého storočia. I ja osobne som spomínala na moje minulé pobyty a zároveň ďakovala Bohu, že kaplnka sa zachovala i pre ďalšie generácie. Okrem Božieho Slova, ktoré sme počas týždňa počúvali, boli každé ráno modlitebné stíšenía, doobeda bolo vyučovanie br. Pavla Procházku a večer nás aj biblické súťaže prinútili rozmyšľať nad Písmom. Keď som niekoľkokrát pozorovala deti, ako šantili v ohradenom priestore uprostred lesa, bola som rada, že sa nemohli stratiť. Boli v bezpečí. Takto nás aj Pán Boh ohradil svojím Slovom.

Jedno doobedie sme preberali 10 Božích prikázaní. So zármutkom som zistila, že ich neviem všetky naspamäť. Tiež nám bol hlbšie vysvetlený život Izraelitov. Etika tohto ľudu bola iná ako u okolitých národov. V kresťanskej etike ide o obnovenie človeka, ľudu. Kresťanstvo nemá mravnú normu, ale má mravnú osobnosť, ktorou je Pán Ježiš. Základom konania dobra je Ježišov príklad. Aj ja sa mám pýtať, čo by na mojom mieste urobil Ježiš. V Biblii mám aj návod, ako sa zbaviť prehnanej starosti o budúcnosť (Mt 6,25-34). Kódex slušného správania je v evanj. Mt 7,1-6. A zlaté morálne pravidlo je tiež napísané v evanj. Mt 6,12: „Všetko, čokoľvek by ste chceli, aby vám ľudia činili, to im aj vy činite.”

Boli sme povzbudení, aby sme aj v týchto dňoch upevnili piliere na stavbe svojho domu.

Som veľmi vďačná Pánu Bohu za tento júlový týždeň, ktorý sme dospeli i deti prežili bez pokašiteľa. Myslím tým televízor, ktorý nám vôbec nechýbal. Namiesto toho sme mohli zapojiť duchovné antény a počúvať Boží hlas.

Elena Tagajová, Sered

Príliš pohodlní kresťania

Je zima, čas, kedy sa dni vlečú viac, než kedykoľvek v roku. Čas, kedy sa ponáhľame domov do teplúčka a je to tiež čas, kedy môžeme viac rozmyšľať.

Práve s takouto myšlienkou som sa aj ja „dovládila” domov z práce ako veľká voda a vravím si: Konečne, konečne mám chvíľku, ako sa to dnes vraví, „pre seba”. Mám taký zvyk, že si uvarím šálku čaju a len tak sedím a hodnotím deň. Vo svojej mysli sa dokážem niekedy až príliš trápiť nad tým, čo vidím okolo seba. Nebolo tomu inak ani teraz. Opäť som niečo musela riešiť, ale bez menšieho úspechu a verte, dodnes som neprišla na to, ako daný problém vyriešiť. Ale, aby ste nemali pocit, že riešite nejakú detektívku, kde sa snažíte vypátrať, kto a za čo je zodpovedný, tak vám prezradím, čo som si vlastne všimla. Poznáte takýto obraz? Máte v zbore stretnutie, pretože sa naskytla možnosť niekde ísť a poslúžiť. Stretne sa zopár ľudí a je fajn, že sú ochotní pomôcť. A tak sa dohodnete. Každý si vezme na starosť nejakú časť zo služby a ide sa. Keď prídete na miesto, začnete vybaľovať veci z auta, ktoré sú potrebné k práci, ľudia sa začnú schádzať. Ste nadšení, pretože všetko je fajn a zatiaľ idú veci, ako majú. Vravíte si: no dnes to bude pekný a požehnaný deň. Pomaličky sa blíži začiatok (ešte stále je všetko v poriadku), každý robí, čo má, až..... až kým za vami nepríde niekto, kto vás poprosí o pomoc s niečím, s čím ste vôbec nerátali. Nemám na mysli žiadne veľké veci, ktoré by vás mohli odtiahnuť zo služby, nič také. Skôr vás niekto poprosí, aby ste mu pomohli len niekde niečo odnieť, ale vy ste predsa s tým nerátali. Čože? Povieť si: ale ja som predsa prišiel slúžiť a nie robiť niečo, s čím

som nerátal. Ešte raz opakujem, dotýčny chce od vás len maličkosť, nič veľké. Ako to skončí, čo myslíte? V prípade, o ktorom píšem, to neskončilo dobre. Jednoducho sa nepomohlo. Z toho mi je teda poriadne smutno. Vravím si: Pane, o čom je potom moja služba? Dobré sa nám slúži, ak máme všetko, čo k práci potrebujeme a všetko je vopred naplánované. Niektorí by mohli namietť, že veci predsa majú byť naplánované a k službe máme mať všetko potrebné. Áno, súhlasím. Tiež si myslím, že organizovanie a plánovanie je nesmierne dôležité, ale čo vidím ako zlovestne sa tiahnući tmavý mrak nad našou prácou a službou, je veľakrát naša pohodlnosť neurobiť nič, čo je nad rámec našich povinností. Veľakrát si o sebe a svojej službe myslíme, že sme niečo viac, a predsa nie sme tu na to a ono. Zabúdame však na niečo podstatné. Sme tu preto, aby sme pomáhali a slúžili ľuďom, a to aj vtedy, ak sa od nás žiada niečo, s čím sme vopred nerátali. Aká bude nabudúce naša reakcia? Ak v tom nemáte jasno, tak sa zamyslite nad svojou službou. Prečo a najmä pre koho ju robíte?

Kvetka Balogová, Michalovce

Starostlivo si vyber hrdinov!

Naše vzory nás inšpirujú a motivujú zvlášť vtedy, keď kráčali po tej istej ceste ako my. A je dobré si ich vážiť a ceníť. Ale keď ich postavíš na piedestál, stratíš zo zreteľa to, čo je dôležité. Keď budeš celý svoj život napodobňovať niekoho iného, budeš riskovať, že sa staneš len jeho ďalšou kópiou. Pamätaj, že naši hrdinovia tiež zápasili s čiernymi miestami a charakterovými nedostatkami. Dokonca aj Pavol sa opisuje ako „nehodný, aby bol povoláný za apoštola” a potom dodáva: „Ale milosťou Božou som tým, čím som”(1 Kor 15, 9-10). Rovnako

reagoval aj Peter, keď poňho poslal Kornélius. Keď vstúpil do domu, Kornélius padol na zem a klaňal sa mu! Peter ho zdvihol a povedal: „Aj ja som len človek.” Nanešťastie niektorí ľudia, ktorých si vážime, nie sú takí pokorní!

Nebezpečenstvo uctievania hrdinov spočíva v tom, že zabudneme na svoju individualitu a stratíme zo zreteľa cestu, ktorú nám Boh vyznačil. Niektoré poučenia, ktoré nás Boh učí, môžu byť podobné, ale cieľ, cesta a časový rámec iného človeka bude úplne odlišný od nášho. Napr. istý priateľ

začne podnikáť a zarábať veľké peniaze, ale keď ty zanecháš svoje zamestnanie, aby si šiel v jeho šlapajach, dostaneš sa na mizinu. Alebo istá spolupracovníčka nosí niečo, čo na nej vyzerá skvelo, ale tie isté šaty na tebe vyzerajú ako zviazané vrece!

„Boh je...žiarlivý Boh”(Dt 4,24) nie preto, lebo je samolúby alebo trestajúci, ale preto, lebo nás chce chrániť od všetkého, čo nás oberá o našu jedinečnosť alebo ohrozuje náš vzťah k Nemu. Teda keď si za svojho hrdinu vyberieš Ježiša, si na bezpečnej pôde!

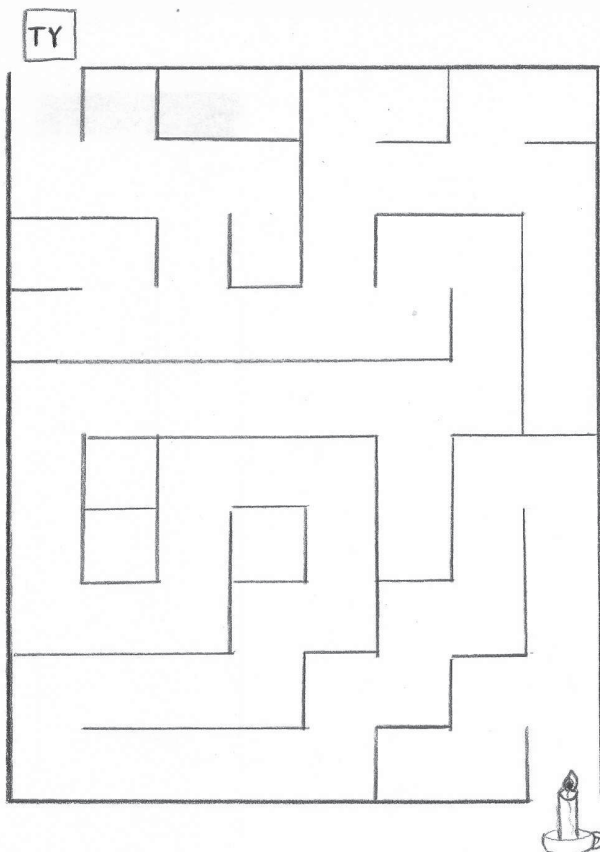
Bob Gass,

uverejnené s povolením z prílohy Nahlasu

Ahojte kamaráti!

O svetle a svieci máme v Biblii niekoľko príbehov a podobenstiev. Čo sa mne najviac páči je to, že keď máme ako priateľa Pána Ježiša, je v nás Jeho svetlo. Tým svetlom svietime doma, v škole, v škôlke, v kolektíve priateľov a tiež v našich zboroch. Prejavuje sa to na našej poslušnosti, pomoci druhým a tiež aj peknej reči o sebe a svojich priateľoch. Keď veríš, že je Pán Ježiš tvojím osobným záchrancom, tak neskrývaj svoje svetlo! Nehanbi sa zaň! Ale rozdávaj to teplo ďalej. Pripravila som pre vás labyrint. Ak nájdeš správnu cestu, dostaneš sa aj TY ku svojej svieci. Zapamätaj si, že nie je múdre schovávať svoje svetlo pod nádobu, pod posteľ, ale na viditeľné miesto. Pán Ježiš sa raduje, keď vidí, že svietiš a hreješ pre tých, čo sú okolo teba.

Krásne dni ti praje Martinka

Nikto nezažne, ju,
ani nepostaví, ale, ju
na, aby, tí,
čo

(Veršík nájdeš v evanjeliu Lukáša 8, 16)

Doplň tieto slová: SVIECU, SVIETNIK, SVETLO,
NÁDOBOU, POSTEĽ, VCHÁDZAJÚ, NEPRIKYJE,
VIDELI, POSTAVÍ, POD.

Trnava, Noe a jeho rodina pri stanovnej evanjelizácii

Michalovce, detský klub Mravček

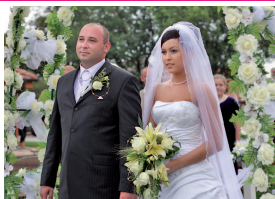

Do nášho zhromaždenia v Piešťanoch pribudla jedna rodinka. Majú malú dcérku Eriku – je naozaj zlatá, už sa dokonca naučila aj niektoré pesničky z nášho spevníka. Práve 4.10.2009, na deň vďakyvzdania za úrodu, sme oslavovali po zhromaždení jej narodeniny. Malá Erika mala radosť nielen z darčeka, ktorý dostala, ale aj z torty, ktorú pre ňu pripravil ujo Michal Francisty.

Lucia Forrová

OZNAMY A SPRÁVY

Zuzana Tauferová a Daniel Tagaj
zo zboru Sereď uzavreli manželstvo
22. augusta 2009. Blahoželáme!

Belgicko

Ekumenická rada cirkví Slovenskej republiky dostala pozvanie od zastúpenia Európskej komisie na Slovensku na poznávaciu cestu do Bruselu. Táto cesta sa konala v dňoch od 15.-17. 9. 2009. Cieľom stretnutia bolo priblížiť jednotlivé európske inštitúcie ako Európsku komisiu, Radu ministrov, Európsky súdny dvor a Európsky parlament a taktiež sme boli oboznámení o ich organizačnej štruktúre, pôsobení, kompetenciách a vzájomnej spolupráci. Počas prvého dňa sme boli informovaní o fungovaní a úlohách Európskej komisie, čo znamená pre nás ako občanov Lisabonská zmluva, ďalej s úlohami a postavením komisie pre cirkvi a spoločnosť, ktorá je súčasťou Konferencie európskych cirkví. Zaujímavé bolo pre nás stretnutie s Jánom Fígeľom, ktorý bol slovenským eurokomisárom pre vzdelávanie a kultúru.

Na druhý deň sme mali naplánovanú prehliadku Európskeho parlamentu, kde sme boli informovaní o jeho fungovaní, úlohách a organizačnej štruktúre. Na záver bola prednáška a diskusia o aktívnom európskom občianstve, fungovaní a perspektívach európskych inštitúcií. Stretnutia sa za našu cirkev zúčastnila tajomníčka Martina Výbošťoková a kazateľka Gabriella Kopas.

MV

Rada slovenskej oblasti vyhlasuje **ZBIERKU NA POMOC HLADNÝM DEŤOM v Kamine**

Mesto Kamina má okolo 200 000 obyvateľov a leží na juhu Demokratickej republiky Kongo.

Mnohé rodiny denne bojujú o prežitie. Miestna ženská cirkevná organizácia vedie vývarovňu, ktorá nemá obrovskú ponuku, ale je tu na to, aby zmiernila ľuďom núdzu.

Zbor ponúka pomoc v skromných podmienkach v neľahkej situácii miestnych ľudí: Podvyživené deti tu dostanú jedlo bohaté na proteíny. Ich matky sa poradia so ženami, ktoré sú tu k dispozícii. Zodpovedné pracovníčky ich vyučujú v otázkach výživy detí, zdravia a hygieny, aby sa vyvarovali hnačkám a pod. Zodpovedné pracovníčky navštevujú rodiny, aby pochopili ich bezprostrednú situáciu a mohli im vhodne poradiť.

Obedy sa ponúkajú trikrát za týždeň a poskytujú zlepšenie zdravia detí.

Prosíme, prispejte na jedlo pre hladné deti na

č.ú. 6611690001/1111, VS 4126.

Zbierka trvá do 31. 12. 2009

<http://www.kaminabeautiful.org/children.html>

Vedenie a vodcovstvo II.

Neplánované, ale obohacujúce školenie sa konalo v sobotu 26. septembra 2009 v Banskej Bystrici. Lektorom bol kazateľ Bolay z Nemecka, riaditeľ stanovnej misie. Brat Bolay má za sebou ťažkú onkologickú operáciu a lekári mu dávali najviac 3 mesiace života. Sme vďační Bohu, že sa ho dotkol, dal mu novú silu a zdravie a on naďalej slúži a vyzýva k evanjelizácii. Na seminári hovoril na témy: Investícia do spolupracovníkov, delegovanie zodpovednosti, kultúra ďakovania a pochvaly, jasný manažment času a pod. Ľudia v staršovstve musia mať dary vedenia a musia byť určité typy osobností, aby sa dopĺňali. Niektoré myšlienky zo seminára uverejníme v ďalších číslach Ohniska. Celý zápis je na stránke www.institut.umc.sk

Školenie „Napnuté modlitby“ a pastorálka

V dňoch 9. a 10. 10. 2009 sa pracovníci ECM stretli na Dargove k pastorálke, ktorá mala už tradične dve časti: v piatok vyučovanie a v sobotu zdieľanie. Vo vyučovaní sa v referátoch vždy preberali otázky spojené s modlitbou. Služba založená na modlitbe - R. Zachar, modlitebné hnutie v cirkvi 24/7 - Š. Rendoš, modlitebný zápas - P. Kocev, modlitby za druhých - G. Kopas, modlitebná konferencia - K. Francisti. Večer sme prežili s chválami a modlitbami pod vedením L. a J. Tagaja, P. Absolona, M. Belkovej. Sobotňajší čas sme mali rozhovory v skupinkách a informačný blok v pléne. Poobede niektorí odcestovali, iní išli na návštevy, ďalší na prehliadku Košíc.

Nová práca v Košiciach

Nedeľu ráno 11. 10. po pastorálke sme viacerí prežili v michalovskom zbore ECM. Slovom slúžil br. Luboš Tagaj. Na poobedie sme sa presunuli do Košíc, kde sme podporili začiatok práce na sídlisku Nad jazerom. Slovom slúžil br. Pavel Procházka. Sme povďační starostke tejto mestskej časti p. Jenčovej, i starostovi z blízkeho Skároša p. Elizeušovi, ako aj kazateľovi Bratskej jednoty baptistov br. Smolníkovi, že nás pri tejto príležitosti poctili svojou účasťou.

pP

Fotky zo všetkých akcií sú na stránke www.umc.sk

Dary na Ohnisko od 1.5.2009 do 1.10.2009

Zbory:

ECM BA mesto 34,- Eur

ECM Trnava 101,- Eur

ECM Sereď 50,- Eur

Spolu 185 Eur

Jednotlivci

Rodina Benáková, Josef Červeňák,

Slávo Kráľ, Juraj Kašík, Peter

Kukučka, Pavel Procházka,

Mária Struhárová, M. a E. Tagaj,

nemenovaný darca.

Spolu 272,- Eur

Do 1.10.2009 sme spolu na fond Ohniska prijali 807,18 Eur

Náklady na obálky, poštovné a tlač boli 959,51 Eur

Všetkým darcom ďakujeme!

Vydáva:
Evanjelická cirkev metodistická
Panenská 10, 811 03 Bratislava

Tel./fax: 02/5441 4468
eMail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk

Mesačník Ohnisko vychádza desaťkrát v roku.
Distribuuje sa bezplatne.
Náklady na jedno číslo sú **0,70 Eur** + poštovné.
Prispieť môžete na č. účtu UnicreditBank:
6611690001/1111; VS: 914 700
alebo poštovou poukážkou. Ďakujeme.

Redakčná rada:

šéfredaktor: Milena BELKOVÁ

redaktori: Antónia HALAČIOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Marta ZÁLESKÁ

design: Lenka PROCHÁZKOVÁ